

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 1, Chapter 3

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[1-3-1-1]]

दे॒वा॒सुराः सं॒य॒त्ता आसन्।

ते दे॒वा वि॒ज॒यमु॒प॒यन्तः।

अ॒ग्नी॒षोम॑योस्ते॒ज॒स्विनी॑स्त॒नूः सं॒न्य॑दधत।

इ॒दमु॑ नो भविष्यति।

यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति।

तेना॒ग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।

ते दे॒वा वि॒जित्य॑।

अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्।

तै॑ऽग्निमन्वविन्दन्तुषू॒त्सन्न॑म्।

तस्य॑ वि॒भक्ती॑भिस्ते॒ज॒स्विनी॑स्त॒नूरवा॑रुन्धत ॥ १ ॥

[[1-3-1-2]]

ते सोम॑मन्वविन्दन्।

तम॑घ्नन्।

तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑ त॒नूर्व्य॑गृह्णत।

ते ग्रहा॑ अभवन्।

तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम्।

यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑।

तस्य॑ त्वे॒व गृही॑ताः।

नाना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्।

यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्।

व्यृ॒द्धमे॒व तत् ॥ २ ॥

[[1-3-1-3]]

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रिय॑ते।

यत्स॒मिध॒स्तनू॒नपा॑तमि॒डो ब॒र्हिर्य॑जति।
उ॒भावा॑ग्ने॒यावा॑ज्य॒भागौ॑ स्याताम्।
अना॑ज्य॒भागौ॑ भवत् इत्याहुः।
यदु॒भावा॑ग्ने॒याव॒न्वञ्चा॑विति।
अ॒ग्नये॒ पर्व॑माना॒योत्तरः॑ स्यात्।
यत्पर्व॑मानाय।
तेना॑ज्य॒भागः।
तेन॑ सौ॒म्यः।
बुध॑न्वत्याग्ने॒यस्या॑ज्य॒भागस्य॑ पुरोऽनुवा॒क्या भवति॑ ॥ ३ ॥

[[1-3-1-4]]

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति।
ता॒दृगे॒व तत्।
अ॒ग्नि॒न्यक्ताः॑ पत्नी॒संया॑जाना॒मृचः॑ स्युः।
तेना॑ग्ने॒यश्च॑ सर्वं भवति।
ए॒क॒धा ते॑ज॒स्विनीं॑ दे॒वता॑मु॒पैती॑त्याहुः।
सै॒नमी॑श्वरा प्र॒दह॑ इति।
नेति॑ ब्रूयात्।
प्र॒जन॑नं वा अ॒ग्निः।
प्र॒जन॑नमे॒वोपै॑तीति।
कृ॒तय॑जुः संभृ॒तसं॑भार॒ इत्याहुः॑ ॥ ४ ॥

[[1-3-1-5]]

न संभृ॑त्याः संभा॒राः।
न य॑जुः का॒र्यमि॑ति।
अथो॒ खलु॑।
संभृ॑त्या ए॒व संभा॒राः।
का॒र्यं य॑जुः।
पु॒नरा॑धे॒यस्य॑ समृ॒च्चै।
तेनो॑पा॒शु प्र॑चरति।
एष्य॑ इ॒व वा ए॒षः।

यत्पुनराधेयः।

यथोपाशु नष्टमिच्छति ॥ ५ ॥

[[1-3-1-6]]

तादृगेव तत्।

उच्चैः स्विष्टकृतमुत्सृजति।

यथा नष्टं वित्त्वा प्राहायमिति।

तादृगेव तत्।

एकधा तेजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः।

सैनमीश्वरा प्रदह इति।

तत्तथा नोपैति।

प्रयाजानूयाजेष्वेव विभक्तीः कुर्यात्।

यथापूर्वमाज्यभागौ स्याताम्।

एवं पत्नीसंयाजाः ॥ ६ ॥

[[1-3-1-7]]

तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति।

तदाहुः।

व्यृद्धं वा एतत्।

अनाग्नेयं वा एतत्क्रियत इति।

नेति ब्रूयात्।

अग्निं प्रथमं विभक्तीनां यजति।

अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम्।

तेनाग्नेयम्।

तेन समृद्धं क्रियत इति ॥ ७ ॥

अरुन्धतैव तद्भवति संभृतसंभार इत्याहुरिच्छति पत्नीसंयाजा नव च ॥ १ ॥

[[1-3-2-1]]

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त।

योऽग्निष्टोमम्।

य उक्थ्यम्।

योऽतिरात्रम्।

ते स॒हैव॑ स॒र्वे वा॒ज॒पेय॑मपश्यन्।

ते।

अ॒न्यो॑न्यस्मै॒ नाति॑ष्ठन्त।

अ॒ह॒म॒नेन॑ य॒जा इति॑।

तेऽब्रुवन्।

आ॒जि॒म॒स्य॒ धा॒वा॒मेति॑ ॥ १ ॥

[[1-3-2-2]]

तस्मि॑न्ना॒जि॒म॒धा॒वन्।

तं बृ॒ह॒स्पति॑रुद॒जय॑त्।

तेना॑यजत।

स स्वारा॑ज्यमगच्छत्।

तमिन्द्रो॑ऽब्रवीत्।

माम॒नेन॑ या॒जये॑ति।

तेनेन्द्र॑मयाजयत्।

सोऽग्रं॑ दे॒वता॑नां॒ पर्यै॑त्।

अग॑च्छ॒त्स्वारा॑ज्यम्।

अति॑ष्ठन्तास्मै॒ ज्यैष्ठ्या॑य ॥ २ ॥

[[1-3-2-3]]

य ए॒वं वि॒द्वान् वा॒ज॒पेये॑न॒ यज॑ते।

गच्छ॑ति॒ स्वारा॑ज्यम्।

अग्रं॑ स॒माना॑नां॒ पर्यै॑ति।

तिष्ठ॑न्तेऽस्मै॒ ज्यैष्ठ्या॑य।

स वा ए॒ष ब्रा॑ह्मि॒णस्य॑ चै॒व रा॑ज॒न्यस्य॑ च॒ यज्ञः॑।

तं वा ए॒तं वा॒ज॒पेय॑ इत्याहुः।

वा॒जाप्यो॑ वा ए॒षः।

वा॒ज॒ः ह्येते॑न॒ दे॒वा ऐ॑प्सन्न।

सोमो॑ वै वा॒ज॒पेयः॑।

यो वै सोमं॑ वा॒ज॒पेयं॑ वेद ॥ ३ ॥

[[1-3-2-4]]

वा॒ज्ये॒वैनं॑ पी॒त्वा भ॑वति।
आ॒ऽस्य॑ वा॒जी जा॑यते।
अ॒न्नं वै वा॑ज॒पेयः॑।
य ए॒वं वेद॑।
अ॒त्य॒न्नम्।
आ॒ऽस्या॑न्ना॒दो जा॑यते।
ब्र॒ह्म वै वा॑ज॒पेयः॑।
य ए॒वं वेद॑।
अ॒त्ति ब्र॒ह्मणा॑ऽन्नम्।
आ॒ऽस्य॑ ब्र॒ह्मा जा॑यते ॥ ४ ॥

[[1-3-2-5]]

वा॒ग्वै वा॑ज॒स्य प्र॑स॒वः।
य ए॒वं वेद॑।
क॒रोति॑ वा॒चा वी॒र्यम्।
ऐ॒नं वा॒चा ग॑च्छति।
अ॒पि॒वतीं॑ वा॒चं व॑दति।
प्र॒जाप॑ति॒र्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑शत्।
स आ॒त्मन्वा॑ज॒पेय॑मधत्त।
तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्।
ए॒ष वा॑व य॒ज्ञः।
यद्वा॑ज॒पेयः॑ ॥ ५ ॥

[[1-3-2-6]]

अ॒प्ये॒व नो॑ऽत्रा॒स्त्विति॑।
तेभ्य॑ ए॒ता उ॑ज्जि॒तीः प्रा॑यच्छत्।
ता वा ए॒ता उ॑ज्जि॒तयो॑ व्याख्यायन्ते।
य॒ज्ञस्य॑ सर्व॒त्वाय॑।
दे॒वता॑ना॒मनि॑र्भागाय।
दे॒वा वै ब्र॒ह्मण॑श्चान्नस्य च श॒मल॑मपा॒घ्नन्।
यद्ब्र॒ह्मणः॑ श॒मल॑मासीत्।

सा गाथा नाराशुस्यभवत्।
यदन्नस्य।
सा सुरा ॥ ६ ॥

[[1-3-2-7]]

तस्माद्द्वार्यतश्च मत्तस्य च न प्रतिगृह्यम्।
यत्प्रतिगृहीयात्।
शर्मलं प्रतिगृहीयात्।
सर्वा वा एतस्य वाचोऽवरुद्धाः।
यो वाजपेययाजी।
या पृथिव्यां याऽग्नौ या रथन्तरे।
याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये।
या दिवि याऽऽदित्ये या बृहति।
याऽप्सु यौषधीषु या वनस्पतिषु।
तस्माद्वाजपेययाज्यात्विजीनः।
सर्वा ह्यस्य वाचोऽवरुद्धाः ॥ ७ ॥
धावामेति ज्यैष्ठ्याय वेदं ब्रह्मा जायते वाजपेयः सुराऽऽत्विजीन एकं च ॥ २ ॥

[[1-3-3-1]]

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत।
तदतिग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत।
तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वम्।
यदतिग्राह्या गृह्यन्ते।
यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावरुन्धे।
तदेव तैरतिगृह्यावरुन्धे।
पञ्च गृह्यन्ते।
पाङ्क्तौ यज्ञः।
यावानेव यज्ञः।
तमात्स्वाऽवरुन्धे ॥ १ ॥

[[1-3-3-2]]

सर्वे ऐन्द्रा भवन्ति।

एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति।
सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा गृह्यन्ते।
सप्तदशः प्रजापतिः।
प्रजापतेरास्यै।
एकयर्चा गृह्णाति।
एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।
सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्णाति।
एतद्वै देवानां परममन्नम्।
यत्सोमः ॥ २ ॥

[[1-3-3-3]]

एतन्मनुष्याणाम्।
यत्सुरां।
परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे।
सोमग्रहान्गृह्णाति।
ब्रह्मणो वा एतत्तेजः।
यत्सोमः।
ब्रह्मण एव तेजसा तेजो यजमाने दधाति।
सुराग्रहान्गृह्णाति।
अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्।
यत्सुरां ॥ ३ ॥

[[1-3-3-4]]

अन्नस्यैव शर्मलेन शर्मलं यजमानादपहन्ति।
सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्णाति।
पुमान्वै सोमः।
स्त्री सुरां।
तन्मिथुनम्।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय।
आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति।
जायाश्च सुराग्रहैः।

तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके स्त्रियं संभवति।

वाजपेयाभिजितं ह्यस्य ॥ ४ ॥

[[1-3-3-5]]

पूर्वे सोमग्रहा गृह्यन्ते।

अपरे सुराग्रहाः।

पुरोक्षं सोमग्रहान्त्सादयति।

पश्चादक्षं सुराग्रहान्।

पापवस्यसस्य विधृत्यै।

एष वै यजमानः।

यत्सोमः।

अन्नं सुरां।

सोमग्रहांश्च सुराग्रहांश्च व्यतिषजति।

अन्नाद्येनैवेनं व्यतिषजति ॥ ५ ॥

[[1-3-3-6]]

संपृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्केत्याह।

अन्नं वै भद्रम्।

अन्नाद्येनैवेनं संसृजति।

अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्।

यत्सुरां।

पाप्मैव खलु वै शर्मलम्।

पाप्मना वा एनमेतच्छर्मलेन व्यतिषजति।

यत्सोमग्रहांश्च सुराग्रहांश्च व्यतिषजति।

विपृचः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्केत्याह।

पाप्मनैवेनं शर्मलेन व्यावर्तयति ॥ ६ ॥

[[1-3-3-7]]

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः।

प्राडुद्रवति सोमग्रहैः।

अमुमेव तैर्लोकमभिजयति।

प्रत्यङ्खसुराग्रहैः।

इममेव तैर्लोकमभिजयति।

प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः।

यावदेव सत्यम्।

तेन सूयते।

वाजसृच्यः सुराग्रहान् हरन्ति।

अनृतेनैव विश् ससृजति।

हिरण्यपात्रं मर्धोः पूर्णं ददाति।

मध्व्योऽसानीति।

एकधा ब्रह्मण उपहरति।

एकधैव यजमान आयुस्तेजो दधाति ॥ ७ ॥

आत्वाऽवरुन्धे सोमः शर्मलं यत्सुरा ह्यस्यैनं व्यतिषजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च ॥ ३ ॥

[[1-3-4-1]]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति।

नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः।

न षोडशी नातिरात्रः।

अथ कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्त इति।

पशुभिरिति ब्रूयात्।

आग्नेयं पशुमालभते।

अग्निष्टोममेव तेनावरुन्धे।

ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्।

ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्।

सारस्वत्याऽतिरात्रम् ॥ १ ॥

[[1-3-4-2]]

मारुत्या बृहतः स्तोत्रम्।

एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः।

तान्पशुभिरैवावरुन्धे।

आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन।

प्राणापानावुक्थ्येन।

वीर्यं षोडशिनः स्तोत्रेण।

वाचमतिरात्रेण।
प्रजां बृहतः स्तोत्रेण।
इममेव लोकमभि जयत्यग्निष्टोमेन।
अन्तरिक्षमुक्थ्येन ॥ २ ॥

[[1-3-4-3]]

सुवर्गं लोकं षौडशिनः स्तोत्रेण।
देवयानानेव पथ आरोहत्यतिरात्रेण।
नाकं रोहति बृहतः स्तोत्रेण।
तेज एवाऽऽत्मन्धत्त आग्नेयेन पशुना।
ओजो बलमैन्द्राग्नेन।
इन्द्रियमैन्द्रेण।
वाचं सारस्वत्या।
उभावेव देवलोकं च मनुष्यलोकं चाभिजयति मारुत्या वशया।
सप्तदश प्राजापत्यान्पशूनालभते।
सप्तदशः प्रजापतिः ॥ ३ ॥

[[1-3-4-4]]

प्रजापतेराप्त्यै।
श्यामा एकरूपा भवन्ति।
एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ।
तान्पर्यभिकृतानुत्सृजति।
मरुतो यज्ञमजिघांसन्प्रजापतेः।
तेभ्य एतां मारुतीं वशामालभत।
तयैवैनानशमयत्।
मारुत्या प्रचर्य।
एतान्तसंज्ञपयेत्।
मरुत एव शमयित्वा ॥ ४ ॥

[[1-3-4-5]]

एतैः प्रचरति।
यज्ञस्याघाताय।

एकधा वपा जुहोति।

एकदेवत्या हि।

एते।

अथो एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।

नैवारेण सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति।

एतत्पुरोडाशा ह्येते।

अथो पशूनामेव छिद्रमपिदधाति।

सारस्वत्योत्तमया प्रचरति।

वाग्वै सरस्वती।

तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा।

अथो प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति।

प्रजापतिर्हि वाक्।

अपन्नदती भवति।

तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्ति ॥ ५ ॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति षड् ॥ ४ ॥

[[1-3-5-1]]

सावित्रं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्।

कस्तद्वेदेत्याहुः।

यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति।

सवितृप्रसूत एव यथापूर्वं कर्माणि करोति।

सर्वने सवने जुहोति।

आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते।

सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।

वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह।

वाग्वै देवानां पुराऽन्नमासीत्।

वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति ॥ १ ॥

[[1-3-5-2]]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वात्रेण इति रथमुपावहरति विजित्यै।

वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह।

यच्चैवेयम्।
यच्चास्यामधि।
तदेवावरुन्धे।
अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते।
अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमित्यश्वान्पल्पूलयति।
अप्सु वा अश्वस्य तृतीयं प्रविष्टम्।
तदनुवेनन्ववप्लवते।
यदप्सु पल्पूलयति ॥ २ ॥

[[1-3-5-3]]

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्।
तदेवावरुन्धे।
बहु वा अश्वोऽमेध्यमुपगच्छति।
यदप्सु पल्पूलयति।
मेध्यानेवैनान्करोति।
वायुवाँ त्वा मनुवाँ त्वेत्याह।
एता वा एतं देवता अग्रे अश्वमयुञ्जन्।
ताभिरेवैनान्युनक्ति।
सवस्योजित्यै।
यजुषा युनक्ति व्यावृत्त्यै ॥ ३ ॥

[[1-3-5-4]]

अपाँ न पादाशुहेमन्निति संमार्ष्टि।
मेध्यानेवैनान्करोति।
अथो स्तौत्येवैनानाजिः सरिष्यतः।
विष्णुक्रमान्क्रमते।
विष्णुरिव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति।
वैश्वदेवो वै रथः।
अङ्गौ न्यङ्कावभितो रथं यावित्याह।
या एव देवता रथे प्रविष्टाः।
ताभ्य एव नमस्करोति।

आत्मनोऽनात्यै।

अशमरथंभावुकोऽस्य रथो भवति।

य एवं वेद ॥ ४ ॥

स्वदयति पल्पूलयति व्यावृत्त्या अनात्यै द्वे च ॥ ५ ॥

[[1-3-6-1]]

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषमित्याह।

सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुज्जयति।

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकः रुहेयमित्याह।

सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वर्षिष्ठं नाकः रोहति।

चात्वाले रथचक्रं निर्मितः रोहति।

अतो वा अङ्गिरस उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्।

साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति।

आवेष्टयति।

वज्रो वै रथः।

वज्रैणैव दिशोऽभि जयति ॥ १ ॥

[[1-3-6-2]]

वाजिनाः सामं गायते।

अन्नं वै वाजः।

अन्नमेवावरुन्धे।

वाचो वर्ष्मं देवेभ्योऽपाक्रामत्।

तद्वनस्पतीन्प्राविशत्।

सैषा वाग्वनस्पतिषु वदति।

या दुन्दुभौ।

तस्माद्दुन्दुभिः सर्वा वाचोऽतिवदति।

दुन्दुभीन्त्समाघ्नन्ति।

परमा वा एषा वाक् ॥ २ ॥

[[1-3-6-3]]

या दुन्दुभौ।

परमयैव वाचाऽवरां वाचमवरुन्धे।

अथो वाच एव वर्ष्म यजमानोऽवरुन्धे।
इन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयिदित्याह।
एष वा एतर्हीन्द्रः।
यो यजते।
यजमान एव वाजमुज्जयति।
सप्तदश प्रव्याधानाजिं धावन्ति।
सप्तदशः स्तोत्रं भवति।
सप्तदश सप्तदश दीयन्ते ॥ ३ ॥

[[1-3-6-4]]

सप्तदशः प्रजापतिः।
प्रजापतेराप्त्यै।
अर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यसीत्याह।
अग्निर्वा अर्वा।
वायुः सप्तिः।
आदित्यो वाजी।
एताभिरेवास्यै देवताभिर्देवरथं युनक्ति।
प्रष्टिवाहिनं युनक्ति।
प्रष्टिवाही वै देवरथः।
देवरथमेवास्यै युनक्ति ॥ ४ ॥

[[1-3-6-5]]

वाजिनो वाजं धावतु काष्ठां गच्छतेत्याह।
सुवर्गो वै लोकः काष्ठां।
सुवर्गमेव लोकं यन्ति।
सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति।
य आजिं धावन्ति।
प्राञ्चौ धावन्ति।
प्राङ्ङि-व हि सुवर्गो लोकः।
चतसृभिरनु मन्त्रयते।
चत्वारि छन्दांसि।

छन्दोभिरेवैनां सुवर्गं लोकं गमयति ॥ ५ ॥

[[1-3-6-6]]

प्र वा एतैऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते।
य आजिं धावन्ति।
उदञ्च आवर्तन्ते।
अस्मादेव तेन लोकान्नयन्ति।
रथविमोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै।
आमा वाजस्य प्रसवो जगम्यादित्याह।
अन्नं वै वाजः।
अन्नमेवावरुन्धे।
यथालोकं वा एत उज्जयन्ति।
य आजिं धावन्ति ॥ ६ ॥

[[1-3-6-7]]

कृष्णालं कृष्णालं वाजसृञ्चः प्रयच्छति।
यमेव ते वाजं लोकमुज्जयन्ति।
तं परिक्रीयावरुन्धे।
एकधा ब्रह्मण उपहरति।
एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।
देवा वा ओषधीष्वाजिमयुः।
ता बृहस्पतिरुदजयत्।
स नीवारान्निरवृणीत।
तन्नीवाराणां नीवारत्वम्।
नैवारश्चरुर्भवति ॥ ७ ॥

[[1-3-6-8]]

एतद्वै देवानां परममन्नम्।
यन्नीवाराः।
परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे।
सप्तदशशरावो भवति।
सप्तदशः प्रजापतिः।

प्रजापतेरास्यै।
क्षीरे भवति।
रुचमेवास्मिन्दधाति।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय।
बार्हस्पत्यो वा एष देवतया ॥ ८ ॥

[[1-3-6-9]]

यो वाजपेयेन यजते।
बार्हस्पत्य एष चरुः।
अश्वान्त्सरिष्यतः सस्रुषश्चाव घ्रापयति।
यमेव ते वाजं लोकमुज्जयन्ति।
तमेवावरुन्धे।
अजीजिपत वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वमिति दुन्दुभीन् विमुञ्चति।
यमेव ते वाजं लोकमिन्द्रियं दुन्दुभय उज्जयन्ति।
तमेवावरुन्धे ॥ ९ ॥
अभिजयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ च ॥ ६ ॥

[[1-3-7-1]]

तार्ष्यं यजमानं परिधापयति।
यज्ञो वै तार्ष्यम्।
यज्ञेनैवैनं समर्धयति।
दर्भमयं परिधापयति।
पवित्रं वै दर्भाः।
पुनात्येवैनम्।
वाजं वा एषोऽवरुरुत्सते।
यो वाजपेयेन यजते।
ओषधयः खलु वै वाजः।
यद्दर्भमयं परिधापयति ॥ १ ॥

[[1-3-7-2]]

वाजस्यावरुच्चै।
जाय एहि सुवो रोहवेत्याह।

पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै।
सप्तदशारत्निर्यूपो भवति।
सप्तदशः प्रजापतिः।
प्रजापतेरास्यै।
तूपरश्चतुरश्रिर्भवति।
गौधूमं चषालम्।
न वा एते व्रीहयो न यवाः।
यद्गोधूमाः ॥ २ ॥

[[1-3-7-3]]

एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ।
अथो अमुमेवास्मै लोकमन्नवन्तं करोति।
वासोभिर्वेष्टयति।
एष वै यजमानः।
यद्यूपः।
सर्वदेवत्यं वासः।
सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति।
अथो आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
द्वादश वाजप्रसवीयानि जुहोति ॥ ३ ॥

[[1-3-7-4]]

द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सरमेव प्रीणाति।
अथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
दशभिः कल्पै रोहति।
नव वै पुरुषे प्राणाः।
नाभिर्दशमी।
प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा।
सुवर्गं लोकमेति।

ए॒ता॒व॒द्वै॒ पुरु॑षस्य॒ स्वम् ॥ ४ ॥

[[1-3-7-5]]

याव॑त्प्रा॒णाः ।

याव॑दे॒वास्या॑स्ति ।

तेन॑ स॒ह सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति ।

सु॒वर्दे॒वाꣳ अ॒गन्मे॑त्याह ।

सु॒वर्गमे॒व लो॒कमे॑ति ।

अ॒मृता॑ अ॒भूमे॑त्याह ।

अ॒मृता॑मि॒व हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः ।

प्रा॒जाप॑तेः प्रा॒जा अ॒भूमे॑त्याह ।

प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒यं लो॒कः ।

अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्नै॑ति ॥ ५ ॥

[[1-3-7-6]]

सम॑हं प्रा॒जया॑ सं मया॑ प्रा॒जेत्या॑ह ।

आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते ।

आ॒स॒पुटै॑र्घ्नन्ति ।

अ॒न्नं वा इ॒यम् ।

अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॑ꣳ सम॑र्धयन्ति ।

ऊ॒षैर्घ्न॑न्ति ।

ए॒ते हि सा॒क्षाद॑न्नम् ।

यदू॑षाः ।

सा॒क्षादे॒वैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒ सम॑र्धयन्ति ।

पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यञ्च॑ घ्नन्ति ॥ ६ ॥

[[1-3-7-7]]

पु॒रस्ता॑द्धि प्र॒तीची॑न॒मन्न॑म॒द्यते॑ ।

शी॒र्षतो॑ घ्नन्ति ।

शी॒र्षतो॑ ह्य॒न्नम॒द्यते॑ ।

दि॒ग्भ्यो॑ घ्नन्ति ।

दि॒ग्भ्य ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्य॑म॒वरु॑न्धते ।

ईश्वरो वा एष पराङ्मुदघः।
 यो यूपं रोहति।
 हिरण्यमध्यवरोहति।
 अमृतं वै हिरण्यम्।
 अमृतं सुवर्गो लोकः।
 अमृतं एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठति।
 शतमानं भवति।
 शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
 पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्।
 यदजा।
 त्रिः संवत्सरस्यान्यान्पशून्परि प्रजायते।
 बस्ताजिनमध्यवं रोहति।
 पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रतितिष्ठति ॥ ७ ॥
 परिधापर्यति गोधूमा जुहोति स्वं नैति प्रत्यञ्च घ्नन्ति लोको नव च ॥ ७ ॥

[[1-3-8-1]]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति।
 सप्त वा अन्नानि।
 यावन्त्येवान्नानि।
 तान्येवावरुन्धे।
 सप्त ग्राम्या ओषधयः।
 सप्तारण्याः।
 उभयीषामवरुच्चै।
 अन्नस्यान्नस्य जुहोति।
 अन्नस्यान्नस्यावरुच्चै।
 यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्रीयात् ॥ १ ॥

[[1-3-8-2]]

अवरुद्धेन व्युच्चेत।
 सर्वस्य समवदायं जुहोति।

अनवरुद्धस्यावरुद्धै।
 औदुम्बरेण स्रुवेण जुहोति।
 ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः।
 ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धै।
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह।
 सवितृ प्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिरभिषिञ्चति।
 अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति।
 अन्नस्यान्नस्यावरुद्धै ॥ २ ॥

[[1-3-8-3]]

पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभिषिञ्चति।
 पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यतै।
 शीर्षतोऽभिषिञ्चति।
 शीर्षतो ह्यन्नमद्यतै।
 आ मुखादुन्वव स्रावयति।
 मुखत एवास्मा अन्नाद्यं दधाति।
 अग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह।
 एष वा अग्नेः सवः।
 तेनैवैनमभिषिञ्चति।
 इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह ॥ ३ ॥

[[1-3-8-4]]

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति।
 बृहस्पतैस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह।
 ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः।
 ब्रह्मणैवैनमभिषिञ्चति।
 सोमग्रहाश्चावदानीयानि चत्विग्भ्य उप हरन्ति।
 अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति।
 सुराग्रहाश्चानवदानीयानि च वाजसृच्चः।
 इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति।
 अथो उभयीष्वेवाभिषिच्यते।

वि॒मा॒थं कु॒र्वते वा॒ज॒सृ॒तः ॥ ४ ॥

[[1-3-8-5]]

इ॒न्द्रि॒यस्या॒वरु॒द्धौ ।

अ॒निरु॒क्ताभिः प्रा॒तःस॒व॒ने स्तु॒वते ।

अ॒निरु॒क्तः प्र॒जाप॑तिः ।

प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑ ।

वा॒ज॒वती॑भि॒र्मा॒र्घ्य॑न्दि॒ने ।

अ॒न्नं वै वा॒जः ।

अ॒न्नमे॒वावरु॑न्धे ।

शि॒पि॒वि॒ष्ट॒वती॑भिस्तृ॒तीय॑स॒व॒ने ।

य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः ।

प॒श॒वः शि॒पिः ।

य॒ज्ञ ए॒व प॒शुषु॑ प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ ।

बृ॒ह॒द॒न्त्यं भ॑वति ।

अ॒न्तमे॒वैनं॑ श्रि॒यै ग॑मयति ॥ ५ ॥

अ॒श्री॒याद॒न्नस्या॒न्नस्या॒वरु॒द्धा इ॒न्द्रस्य॑ त्वा॒ साम्रा॑ज्ये॒नाभि॑षि॒ञ्चामी॒त्याह॑ वा॒ज॒सृ॒तः शि॒पि॒स्त्रीणि॑ च ॥ ८ ॥

[[1-3-9-1]]

नृ॒षदं॑ त्वे॒त्याह॑ ।

प्र॒जा वै नृ॑न् ।

प्र॒जाना॑मे॒वैते॑न सू॒यते ।

द्रु॒षद॑मित्या॒ह ।

व॒न॒स॒प॒त॒यो वै द्रु॑ ।

व॒न॒स्प॒तीना॑मे॒वैते॑न सू॒यते ।

भु॒व॒न॒स॒द॒मित्या॑ह ।

य॒दा वै व॑सी॒यान्भ॑वति ।

भु॒व॒न॒म॒ग॒न्निति॑ वै त॒माहुः॑ ।

भु॒व॒न॒मे॒वैते॑न गच्छति ॥ १ ॥

[[1-3-9-2]]

अ॒प्सु॒षदं॑ त्वा घृ॒त॒स॒द॒मित्या॑ह ।

अ॒पामे॒वैतेन॑ घृ॒तस्य॑ सू॒यते।
व्यो॒मस॒दमित्या॑ह।
य॒दा वै वसी॑यान्भ॒वति।
व्यो॒माग॒न्निति॑ वै तमा॒हुः।
व्यो॒मैवैतेन॑ गच्छति।
पृथि॒विष॑दं त्वाऽन्तरि॒क्षस॑दमित्या॒ह।
ए॒षामे॒वैतेन॑ लो॒कानां॑ सू॒यते।
तस्मा॑द्वाज॒पेयया॑जी न कं च॒न प्र॒त्यव॑रोहति।
अपी॑व हि दे॒वता॑नां सू॒यते॑ ॥ २ ॥

[[1-3-9-3]]

ना॒कस॒दमित्या॑ह।
य॒दा वै वसी॑यान्भ॒वति।
ना॒कम॒गन्निति॑ वै तमा॒हुः।
ना॒कमे॒वैतेन॑ गच्छति।
ये ग्र॒हाः पञ्च॑ज॒नीना॒ इत्या॑ह।
पञ्च॑ज॒नाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते।
अ॒पां र॒समु॒द्वय॑स॒मित्या॑ह।
अ॒पामे॒वैतेन॑ र॒सस्य॑ सू॒यते।
सूर्य॑र॒श्मिं स॒माभृ॑तमित्या॒ह स॒शुक्र॑त्वाय ॥ ३ ॥
गच्छ॑ति सू॒यते॑ नव॑ च ॥ ९ ॥

[[1-3-10-1]]

इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा।
असुरा॑न्परा॒भाव्य॑।
सोऽमा॑वा॒स्यां प्र॒त्याग॑च्छत्।
ते पि॒तरं॑ पूर्वे॒द्युरा॑गच्छन्।
पि॒तृन् य॒ज्ञोऽग॑च्छत्।
तं दे॒वाः पुन॑रयाचन्त।
तमे॑भ्यो न पुन॑रददुः।
तेऽब्रु॑वन्वरं वृ॒णाम॑है।

अथ वः पुनर्दास्यामः।

अस्मभ्यमेव पूर्वद्युः क्रियाता इति ॥ १ ॥

[[1-3-10-2]]

तमेभ्यः पुनरददुः।

तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते।

यत्पितृभ्यः पूर्वद्युः करोति।

पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते।

सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह।

पितुरेवाधि सोमपीथमवरुन्धे।

न हि पिता प्रमीयमाण आहैष सोमपीथ इति।

इन्द्रियं वै सोमपीथः।

इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे।

तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्नुते ॥ २ ॥

[[1-3-10-3]]

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजश्रवसा विदामक्रन्न।

तस्मात्ते द्वेद्वे जाये अभ्याक्षत।

य एवं वेद।

अभि द्वितीयां जायामश्नुते।

अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह।

य एव पितृणामग्निः।

तं प्रीणाति।

तिस्र आहुतीर्जुहोति।

त्रिर्निदधाति।

षट् संपद्यन्ते ॥ ३ ॥

[[1-3-10-4]]

षड्वा ऋतवः।

ऋतूनेव प्रीणाति।

तूष्णीं मेक्षणमादधाति।

अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा।

देवान् वै पितृन्प्रीतान्।
मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते।
तिस्त्र आहुतीर्जुहोति।
त्रिर्निदधाति।
षट् संपद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः ॥ ४ ॥

[[1-3-10-5]]

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः।
ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति।
तान्प्रीतान्।
मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते।
सकृदाच्छिन्नं बर्हिर्भवति।
सकृदिव हि पितरः।
त्रिर्निदधाति।
तृतीये वा इतो लोके पितरः।
तानेव प्रीणाति।
पराडावर्तते ॥ ५ ॥

[[1-3-10-6]]

हीका हि पितरः।
ओष्मणो व्यावृत उपास्ते।
ऊष्मभागा हि पितरः।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
प्राश्यांश्च न प्राश्याश्मिति।
यत्प्राश्नीयात्।
जन्यमन्नमद्यात्।
प्रमार्युकः स्यात्।
यन्न प्राश्नीयात्।
अहविः स्यात् ॥ ६ ॥

[[1-3-10-7]]

पितृभ्य आवृश्चेत।
अवघ्रेयमेव।
तन्नेव प्राशितं नेवाप्राशितम्।
वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति।
वीरं वा ददति।
दशां छिनत्ति।
हरणभागा हि पितरः।
पितृनेव निरवदयते।
उत्तर आयुषि लोमं छिन्दीत।
पितृणां ह्येतर्हि नेदीयः ॥ ७ ॥

[[1-3-10-8]]

नमस्करोति।
नमस्कारो हि पितृणाम्।
नमो वः पितरो रसाय।
नमो वः पितरः शुष्माय।
नमो वः पितरो जीवाय।
नमो वः पितरः स्वधायै।
नमो वः पितरो मन्यवै।
नमो वः पितरो घोराय।
पितरो नमो वः।
य एतस्मिँल्लोके स्थ ॥ ८ ॥

[[1-3-10-9]]

युष्मां स्तेऽनु।
यैऽस्मिँल्लोके।
मां तेऽनु।
य एतस्मिँल्लोके स्थ।
यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त।
यैऽस्मिँल्लोके।
अहं तेषां वसिष्ठो भूयासमित्याह।

वसिष्ठः समानानां भवति।
य एवं विद्वान्पितृभ्यः करोति।
एष वै मनुष्याणां यज्ञः ॥ ९ ॥

[[1-3-10-10]]

देवानां वा इतरे यज्ञाः।
तेन वा एतत्पितृलोके चरति।
यत्पितृभ्यः करोति।
स ईश्वरः प्रमेतोः।
प्राजापत्ययर्चा पुनरैति।
यज्ञो वै प्रजापतिः।
यज्ञेनैव सह पुनरैति।
न प्रमायुको भवति।
पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति।
यत्पितृभ्यः करोति।
स ईश्वर आर्तिमातौः।
प्रजापतिस्त्वा वै न तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः।
यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति।
प्रजापतिरेवैनं तत् उन्नयति।
नार्तिमाच्छति यजमानः ॥ १० ॥
इत्यंश्रुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽहविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः
करोति पञ्च च ॥ १० ॥
देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथा दर्श देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं देवस्याहं
तार्प्यं सप्तान्नहोमान्नृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हत्वा दश ॥ १० ॥
देवासुरा वाज्येवैनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं वाजस्यावरुद्धा इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका हि पितरः
पञ्चषष्टिः ॥ ६५ ॥